

gjældende Medlem derved have kunnet faae Underretning om, hvordan Stemmerne vare faldne i de andre Kommuner. Han paastaar ikke, at han fik saadan Underretning. Da saa Stemmelisterne vare til Stede, bleve de talte op, og Formanden be kendtgjorde derefter den sædvanlige Opfordring til Vælgere, som nu vare til Stede, om at møde og stemme. I Valgloven staar der imidlertid, at denne Opfordring skal ske, inden den endelige Optælling finder Sted. Der indfandt sig efter længere Ventetid adskillige Stemmenædere for Høires Kandidat. Der er ikke Tvivl om, at Valgbestyrrelsens aabenbart ikke har fulgt den nøiagtige Forskrift i § 42. Den burde, naar det skulde have været nøiagtig, have samlet samtlige Valglister, inden den begyndte paa Sammentællingen, og vedkommende Listerførere for Maribo burde ikke have henvendt sig til Valgbestyrrelsens Formand for at spørge, om han skulde standse; men han burde have standset paa egen Haand, og i Stedet for at møde og spørge Formanden, skulde han være kommen med sin Liste og have lagt den ved Siden af de andre. Det Ophold, som derved maa være sket, kan selvfølgelig have givet Anledning til, at nogle Vælgere ere komne til at stemme, som maatte ellers ikke vare komne dertil. Imidlertid paastaas det ikke her i Klagen, at der er stemt under dette Ophold. I hvert Fald har Afdelingen været enig om, at det ikke vilde kunne vittiere selve Valghandlingen, og Indstillingen er derfor her den samme som ved de to foregaaende Valg. Man indstiller Valget til Godkjendelse, men henviser Valgbestyrrelsens Fremgangsmaade til nærmere Undersøgelse i Valgbrevudvalget.

Det 4de Valg er Valget i Kjøbenhavns Iste, hvor Overretsassessor Larsen er valgt med et Overtal af 301 Stemmer. Der er indkommet en Klage fra tre af den faldne Kandidats Stillere, som dels rette almindelige Anker mod Valgets Ledelse, dels specielt fremhæve Misligheder, som skulde være begaaede under Valghandlingen. Jeg fremhæver, at Stemmeskjellen er 301, altsaa meget betydelig, idet Klagepunkterne i og for sig ikke ere af ringe Bægt. Den første almindelige Klage gaar ud paa, at Valghandlingen ikke er ført med tilstrækkelig Offentlighed. Afstemningslokalet var ordnet saaledes, at der var posteret Politit ved Døren, som forlangte af Vælgere, der mødte, en Erklæring om, hvorvidt de vare Vælgere eller ikke, og forbød andre end Vælgere Afgang til Lokalet. Fremdeles bleve Vælgere, naar de havde stemt udbiste af Lokalet, under Afstemningen, og dernæst blev Lokalet rømmet

under Optællingen. Herom staar der i Valglovens § 33, at Valghandlingen foregaar i et Valgmøde, hvortil Afgang staar aaben for Enhver. Der kan altsaa ikke med Rette af en Valgbestyrrelse fordres anden Begrænsning af Agangen til Valglokalet end den, som selve Lokaleets Rumforhold medfører. Af Hensyn til den fornødne Orden og Plads paa Stedet kan man selvfølgelig udvise Betræksninger, som ikke have Noget der at gjøre, men som Princip kan en Valgbestyrrelse ikke opstille, at Ingen andre end Vælgere bør have Afgang til Valglokalet. Fremdeles er der gjort den Anse, at Valgbestyrrelsen under Afstemningen efter § 42, det vil sige, efter at Valgbestyrrelsen har opfordret de nu til Stede værende Vælgere til at møde, har nægtet Vælgere Afgang til at stemme, medens de da Tilstedekomne vare i Begreb med at stemme. Der har om dette Punkt været nogen Uoverensstemmelse i Afdelingen. Nogle have ment, og dertil hører jeg, at Valgbestyrrelsen, naar Afstemning finder Sted, ikke er berettiget til at afbryde denne Afstemning og nægte Vælgere, som da komme til Stede, at afgive Stemme, medens Andre have ment, at § 42 maa forstås, som det er sket her, at det kun er de Vælgere, der bevistlig ere til Stede i det Dieblit, da denne Opfordring udgaar til dem, som have Lov til at stemme, og selv om Andre komme til Stede under Stemmeafgivningen, skal Valgbestyrrelsen dog være berettiget til at afvise dem. Afdelingen har heller ikke om dette Spørgsmaal villet æste Thingets Botum uden behørig Forberedelse og vil derfor ogsaa lade dette Spørgsmaal henvise til Valgbrevudvalgets Overveielse, hvis der maatte findes Anledning til at udtale en almindelig Regel derom.

Hvad dernæst de enkelte Anker mod Valghandlingen angaar, skal jeg fremhæve, at det paastaas, at 9 Vælgere, som ere navngivne, ere blevne afviste, fordi der var stemt med deres Navn, den Gang de mødte for at stemme. Der er kommen yderligere Klager efter denne Tid. Afdelingen betragter det som oplyst, at yderligere 7 Vælgere ere i samme Tilfælde. Der er altsaa i dette Tilfælde 16 Vælgere, som, da de kom for at stemme, fandt, at der var afgivet Stemme i deres Navn. Jeg fremhæver dette, fordi det jo ikke er et ganske ubetydeligt Antal, 16, der har befundet sig i samme Tilfælde. Dernæst paastaas det, men mere løst, at der er stemt for tre Afbøde, for en Graværende, der var syg, for en Vælger, der laa paa Hospitalet — dette Sidste fremgaar dog ikke med samme Bestemtthed, som det foregaaende Tilfælde — samt at En skal have stemt, som